

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum inter infideles possit esse matrimonium? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Ad quintum dicendum, quod matrimonium est sacramentum, & ideo quantum pertinet ad necessarium sacramenti, requirit paritatem, quantum ad sacramentum fidei, scilicet baptismum, magis quam quantum ad interiorem fidem. Vnde etiam hoc impedimentum non dicitur disparitas fidei, sed disparitas cultus, qui respicit exerius seruitum, ut in testio lib. diff. 9.* dictum est. Et propter hoc si aliquis fidelis cum haeretica baptizata matrimonium contraharet, est matrimonium, quamvis peccet contrahensio, si eam sciat haereticam; sicut peccaret si cum excommunicata contraheret: non tamen propter hoc matrimonium dirimetur. Et e contrario si aliquis catechumenus habens rectam fidem, sed nondum baptizatus, cum aliqua fidei baptizata contraheret, non esset verum matrimonium.

ARTIC. II.

* Tho. in
in 1. sente.
d 9. q 1.
ar. 1. q. 1.
corp.

Vtrum inter infideles possit esse matrimonium?

A secundum sic proceditur. Videtur, quod inter infideles non possit esse matrimonium. Matrimonium enim est sacramentum Ecclesiae. Sed baptismus est ianua sacramentorum. Ergo infideles qui non sunt baptizati, matrimonium contrahere non possunt, sicut nec alia sacramenta suscipere.

¶ 2 Praterea, Duo mala sunt magis impedientia, quam unum. Sed infidelitas unius tantum, impedit bonum matrimonij. Ergo multo fortius infidelitas veriusque; & ita inter infideles non potest esse matrimonium.

¶ 3 Praterea, Sicut inter fidelem & infidelem est disparitas cultus, ita inter duos infideles: ut si unus in Genesim, & alter Iudaeum. Sed disparitas cultus impedit matrimonium, ut dictum est.* Ergo ad missus inter infideles qui habent cultum disparem, non potest esse verum matrimonium.

¶ 4 Praterea, In matrimonio est vera pudicitia. Sed sicut dicit Augustinus †, & habetur in littera, non est vera pudicitia infidelis cum uxore sua.

Ergo

248
e quanto.
§. si vero
alter ex-
tra de di-

art. pre-
huius q.
† l. b. 1. de-
adult. co-
iusg. c. 12.
* lib. 4.
sent d. 29
§. B. et. in.
decret. 28
q. 1. 6. b.

Ergo nec est verum matrimonium.

¶ 5 Præterea, Matrimonium verum excusat carnalem copulam à peccato. Sed hoc non potest facere matrimonium inter infideles contrarium: quia omnis vita infidelium peccatum est, ut dicit glossa.^{*}

^{*}gloss ordin. sup. illud Rom.

man. 14.

Omne q̄

nou est ex

fide.

Beda ibi:

ex li. s̄et.

Prospere.

¶ 5

Præterea,

Remoto posteriori,

non remouetur

prius.

Sed matrimonium

pertinet ad officium natu-

rae,

qua præcedit statum gratiæ,

cuius principium est

fides.

Ergo infidelitas non facit quin sit inter infide-

les matrimonium.

Aug. de

sæda vir

gin. c. 12.

20. 6.

cipaliter est institutum; propter bonū prolis non tan-

tum generādæ (quia hoc etiam sine matrimonio fieri

poteat), sed etiam promouendæ ad perfectum statu,

quia quælibet res intendit effectum suum naturaliter

perducere ad perfectum. Est autem in prole duplex

perfectio consideranda; scilicet naturæ, non solus

quantum ad corpus, sed etiam quantum ad animam, per

ea quæ sunt de lege naturæ; & perfectio gratiæ.

Et prima quidem perfectio est materialis, & imperfecta

respectu secundæ: & ideo cum res quæ sunt propriæ

fini, sint proportionata fini, matrimonium quod ten-

dit in primam perfectionem, est imperfectum & ma-

teriale respectu illius, quod tendit in perfectionem se-

cundam. Et quia perfectio prima communis esse po-

test infidelibus & fidelibus, secunda autem tantum est

fidelium; ideo inter infideles est quidem matrimonium, sed

nō perfectum ultima perfectione, sicut est inter fideles.

Ad primum ergo dicendum,

quid matrimonium

non tantum est institutum in sacramentum, sed etiam

in officium naturæ.

Et ideo quamvis infidelibus

non competat matrimonium,

secundum quod cit-

at

supra

eramentum, in dispensatione missorum Ecclesiæ confitens; competit tamen eis, in quantum est officium naturæ. Et tamen etiam matrimonium, si est aliquo modo sacramentum, habitualiter; namvis non actualiter, eo quod actu non contrahunt fide Ecclesiæ.

Ad secundum dicendum, quod disparitas cultus non impedit matrimonium ratione infidelitatis, sed ratione disparitatis in fide. Disparitas enim cultus non solum secundam perfectionem prolis impedit, et etiam primam, dum parentes ad diuersa prolem abire intendunt; quod non est quando uterque est fidelis.

Ad tertium dicendum, quod inter infideles est matrimonium, ut dictum est*, prout matrimonium in officium naturæ. Ea autem que pertinent ad genitum naturæ sunt determinabilia per ius posituum: id est si prohibentur ab aliquo iure possumus apud infideles contrahere matrimonium cum infidelitate. Tertius ritus, disparitas cultus apud eos impedit matrimonium. Ex iure tamen diuino non prohibetur quia apud Deum non differt qualitercumque alii a fide deuier, quantum ad hoc quod est a gratia enim esse. Similiter nec aliquo Ecclesiæ statuto; et non habet de his quæ fides sunt iudicare.

Ad quartum dicendum, quod pudicitia & aliæ virtutes infidelium, non dicuntur esse veræ: quia non possunt attingere finem verae virtutis, qui est verae utilitas: sicut dicitur non esse verum vinum, quod non habet effectum vini.

Ad quintum dicendum, quod infidelis cognoscens verem suam, non peccat, si propter bonum prolis, fidei qua tenerur, vxori debet reddat: cum sit actus iustitia, & temperantia; que in debilibus tactus debitas circumstantias seruat: si non peccat faciens alios actus politicarum virorum. Nec dicitur omnis vita infideliū, peccata, quia qualibet actu peccant; sed quia post supplementum.

*in resp.
ad i. &
in corp.*

530 id quod agunt, à seruitute peccati non possunt liberari.

ARTIC. III.

Vtrum coniunx conuersus ad fidem posset commanere re cum uxore nolente conuersti?

246

e. vxor. et

c. si infi-

delis. 28.

q. 1.

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod coniunx conuersus ad fidem non possit commantere cum uxore infideli nolente conuersti, cum qua in infidelitate contraxerat. Vbi enim est idem periculum, oportet eamdem cautelam adhiberi. Sed propter periculum subuersonis fidei prohibetur, ne fidelis cum infideli contrahat. Cum ergo idem periculum sit si fidelis commaneat cum infideli, cum prius contraxerat, & adhuc maius: quia neophyti facileius peruerteruntur, quam illi qui sunt nutriti in fidei videtur, quod fidelis post conversionem non possit commantere cum uxore infideli.

¶ 2 Præterea, 28.q.1.* dicitur, Non potest infidelis in eius coniunctione commanere, que iam in Christianam translatæ est fidem. Ergo fidelis habet necesse uxorem infidelem dimittere.

art. pres. **¶ 3** Præterea, * Matrimonium quod inter fideles contrahitur, est perfectius, quam illud quod contrahitur inter infideles. Sed si fideles contrahant in gradu prohibito ab Ecclesia, dissoluitur eorum matrimonium. Ergo & infideli: & ita vir fidelis non potest commantere cum uxore infideli; ad minus quando cum ea in infidelitate contraxit in gratia prohibito.

¶ 4 Præterea, Aliquis infidelis habet quandoque plures uxores, secundum ritum suæ legis. Si ergo potest commantere cum illis, cum quibus in infidelitate contraxit, videtur quod possit etiam post conversionem plures uxores retinere.

¶ 5 Præterea, Potest contingere quod repudiata una uxore, alia duxerit, & in illo matrimonio exhibetur conuerstatur. Videtur ergo, quod saltem in hec casu non possit cum uxore, quæ de novo habet, commantere.

SED